

IJSBEREN IN EEN TROPISCH REGENWOUD

Eenakter

door

FRED WITTENBERG

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **IJSBEREN IN EEN TROPISCH REGENWOUD** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **FRED WITTENBERG** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2000 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

“IJsberen in een tropisch regenwoud” van Fred Wittenberg werd voor het eerst in Nederland opgevoerd in Theater ‘t Hoogt op 15 december 1985 met de volgende bezetting:

Man - Rogier Kappen

Vrouw - Carolien Erkelens

Postbode/Straatveger - Charles Corneille

Dansers - Yvonne Fuchs , Machteld Stoelinga

Peter Kamphorst, Rop Severien

Regie: Willem Westermann

Muziek: Ward Latiers

Choreografie: Charles Corneille

Verantwoording:

Bij het schrijven van dit stuk heb ik mij niet laten leiden door toneelconventies. "IJsberen in een tropisch regenwoud" is daarom geen eenakter in de normale zin van het woord. Het is een fantasie met een glimlach, een libretto voor een mini-opera met Sprechgesang, dans, duet en koor.

PERSONEN:

Een man - ongeveer 25 jaar oud

Een vrouw - ongeveer 25 jaar oud

Een postbode/straatveger

Dansers/koor, ongeveer 4 personen

PLAATS:

Het stuk speelt zich af in een nieuwbouwwijk.

TIJD:

Er verstrijkt een dag

(Er zijn twee kamers te zien, gescheiden door een straat. De linkse kamer is de kamer van de man. Deze is wit en karig ingericht: een tafel met daarop een telefoon; een stoel en een bed. In de kamer van de vrouw staat een hoop meubilair. Het ziet er rommelig uit: een tafel met een telefoon, stoeltjes, veel planten, een grote gieter en een spiegel. Aan het eind van de straat achter op het toneel, staat een stok. De man en de vrouw zijn modern gekleed)

Scène 1

Een postbode komt tapdansend op met een zon onder zijn arm. Hij hangt hem laag op de stok achter op het toneel. Dan komt de man op en groet de postbode. Postbode af. De man ziet door de vitrage in de kamer tegenover de zijne een vrouwelijke gestalte. Hij blijft even stilstaan en kijkt na-denkend. Dan stapt hij gedecideerd zijn kamer binnen. Hij ijsbeert rond de tafel, loopt dan naar de telefoon en draait een nummer.

MAN: Heeft u voor mij het telefoonnummer van de Boccaciolaan 100?
(wacht even en schrijft dan een nummer op. Dansers op. ijsbeer-dans)
Dank u wel. *(dansers af. Hij legt' de hoorn neer en ijsbeert om de tafel. De vrouw in de andere kamer neuriet en geeft de planten water. Hij pakt de hoorn op... En legt hem weer neer. Ijsbeert. Pakt de hoorn en draait een nummer. De telefoon gaat over in de kamer van de vrouw. Ze zet de gieter neer en neemt de hoorn op)*

VROUW: Hallo?

MAN: Hallo, je spreekt met de jongen van no. 103 aan de over-kant. Je woont nog geen 25 meter bij mij vandaan en toch kennen wij elkaar niet. Vandaar dat ik maar eens opbel.

VROUW: *(verbaasd, niet wetend wat ze met de situatie aan moet)* Oh, nou ja...

MAN: Weet je, we hebben een heleboel dingen gemeen. We kijken uit op dezelfde straat, we zien dezelfde lucht, we ruiken dezelfde geuren uit het park hierachter. Er zijn zoveel dingen die we onbewust samen beleven! Logisch gezien zijn we bijna familie, zouden we elkaar moeten kennen, vind je ook niet?

VROUW: Ja, eh...

MAN: Ik woon in een witte kamer waar ik dagelijks kilometers ijsbeer en listen verzin om mijn dagen te vullen. En daarnet toen ik opstond had ik een briljant idee, mijn beste list tot nog toe: ik heb besloten van je te houden!

VROUW: *(enigszins verontwaardigd)* Hé., wacht eens even...

MAN: Nee, luister, het klinkt misschien gek, maar het is echt waar, ik ben oprecht. Ik ben verschrikkelijk verliefd op je. Ik weet het zeker, ik ben voor 100% overtuigd van het gevoel. *(hij wacht op haar reactie. Vrouw te verbluft om iets te zeggen, zwijgt. Man overtuigd van zichzelf)* Ik heb een hele-boel liefde te geven die ik niet kwijt kan in deze kamer. Weet je, ik kan je laten lachen, ik kan je troosten, ik kan je haar kammen en een uitstekend ontbijt klaar maken. En ik heb zachte handen. Je moet geloven in de oprechtheid van mijn gevoelens. Zij alleen geven mij

bestaansrecht en doen mij op en neer lopen in deze kamer.

VROUW: Zeg luister eens even... Ik weet niet eens hoe je heet en wat moet ik met jouw listen? Hoe kun je uit tijdverdrijf van mij gaan houden? Heb je er wel eens aan gedacht dat ik mis-schien helemaal geen behoefte heb aan contact met jou? Bel je dagelijks mensen om te zeggen dat je verliefd op ze bent?

MAN: *(beetje wanhopig)* Lief meisje met de blauwe voordeur, mijn gevoelens zijn echt. Dit is de eerste keer dat ik zoiets doe. Geloof me.

VROUW: Mmmm... ik moet zeggen je klinkt oprecht, maar volgens mij ben je knettergek. We hebben inderdaad onze omgeving gemeen. Ik ken de geuren van het park en het uitzicht op straat. Het is heel vleierend om te horen dat er iemand van je houdt, maar ik ken je helemaal niet. Wie ben je?

MAN: Onze namen zijn niet belangrijk, ze leggen ons zo vast en dat is niet goed. Ik ben gewoon de jongen van no. 103 aan de overkant en jij bent het meisje met de blauwe voordeur. De namen die we in werkelijkheid hebben zijn niet van belang. We kunnen met het besluit van onze liefde de realiteit in de maling nemen, dat is het briljante van mijn list, het spannende! We kunnen de wereld om ons heen organiseren in huizen, bomen en straten. Waarom kunnen wereld dan ook niet be-driegen door zo maar opeens van elkaar te gaan houden en gearmd weg te lopen uit deze straat? *(intussen is er op straat een tapdansende straatveger verschenen die nieuwsgierig bij de man en vrouw naar binnen kijkt, zich dan in de richting van de zon beweegt en deze op de stok wat naar boven schuift. Straatveger af)*

VROUW: Tja, ik weet niet wat ik zeggen moet, je overdondert me nogal. Opwindend is het allemaal wel wat je zegt en daar houd ik van. Het allerdaagse is zo saai. Maar ik weet niet of ik zo maar van je houden kan.

MAN: Je kan het als je echt wilt. Liefde is een besluit.

VROUW: Ik moet nadenken. Ik hang nu op, want ik ga de planten water geven. Planten zijn mijn lievelingen. Ik ben de hele dag met ze bezig. Ze zijn dankbaar en mooi. Ik hang nu op. hoor, dag!

MAN: *(fel)* Nee, niet ophangen! Dat mag je niet doen, in gods-naam! Je mag niet ophangen. We moeten vanaf nu altijd verbonden blijven, altijd begrijp je. Waarom leg je de hoorn niet gewoon naast de haak, als je me iets wil zeggen hoef je mijn nummer niet te draaien.

VROUW: Je bent hartstikke gek, *(iets zachter)* maar ook wel een beetje leuk. *(zij legt de hoorn naast de haak en begint de planten water te geven. Ook hij legt de hoorn naast de haak en ijsbeert. Na een paar rondjes door de kamer loopt hij weer naar de telefoon)*

MAN: Ik hou van jou.

KOOR: *(niet zichtbaar)* Hij houdt van haar. *(zij loopt snel naar de telefoon)*

VROUW: Wat zeg je?

MAN: Ik hou van jou.

VROUW: Oh. *(zij voelt zich niet op haar gemak, is erg ge-spannen, geeft opnieuw de planten water. Hij legt de hoorn neer en gaat af aan de zijkant van het toneel. Komt dan weer op met een roos, loopt de straat over en duwt de roos in haar brievenbus. Loopt terug naar zijn kamer en pakt de telefoon)*

MAN: Wat ben je aan het doen? *(zij loopt naar de telefoon)*

VROUW: Wat zeg je?

MAN: Wat ben je aan het doen?

VROUW: Ik geef de planten water. Het staat hier vol met planten. Mijn kamer ziet eruit als een tropisch woud. *(dansers op. Regenwoud-dans. Dansers af)*

MAN: Oh.

VROUW: Zeg, hoor eens, hoe je ook heten mag...

MAN: Ik heet de jongen van no. 103 aan de overkant.

VROUW: Nou goed dan... Ik voel me niet op m'n gemak. Ik voel me beluisterd. Ik ga ophangen.

MAN: *(fel)* Nee, dat moet je niet doen! Dat gevoel is maar tijde-lijk, het is een kwestie van wennen.

VROUW: Ik heb het idee dat je stiekem zit te luisteren.

MAN: Dat doe ik niet, geloof me. Ik luister alleen als je wat zegt, verder ijsbeer ik.

VROUW: Oh, dan is het goed. Nou, ik ga weer naar m'n planten.

MAN: Zeg, loop eens naar de brievenbus. *(zij loopt naar de brievenbus en komt terug met de roos)*

VROUW: Wat een schitterende roos! Dat is lief van je, bedankt.

MAN: Dag, vergeet niet dat ik van je houd. *(ze leggen de hoorn neer. Hij ijsbeert. Zij gaat af aan de zijkant van het toneel. Komt terug met een groot stuk cake, loopt de straat over en duwt het stuk cake bij hem in de brievenbus. Loopt dan terug en kijkt glimlachend in de spiegel. De tapdansende straatveger komt op, beweegt zich in de richting van de zon en duwt deze een stukje omhoog. Zij loopt naar de telefoon)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto